

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1/ JUDr. J. V. – D., T., 2/ I. K., T., 3/ Ing. D. R., S.3, S.,** zastúpených advokátom JUDr. M. B., so sídlom v S., P., proti žalovaným: **1/ V. Š.,** nar. X., K., predseda predstavenstva A., a. s. S., **2/ A., a. s. S.,** so sídlom v S., D. ul., IČO: X., zast. advokátom JUDr. J. H., so sídlom v S., K., o návrhu na poverenie na zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia, na dovolanie žalobcov 1/ až 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 7 Cob 88/05-182 zo dňa 8. februára 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcov 1/ až 3/ **o d m i e t a .**

Žalovaným náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom zamietol žalobu a trovy konania žalovaným nepriznal. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že sa žalobcovia návrhom domáhali, aby ich súd ako minoritných akcionárov emitenta A., a. s. S., poveril zvolaním mimoriadneho valného zhromaždenia.

V zmysle ust. § 181 Obchodného zákonníka a ust. § 153 ods. 2 O. s. p., sú akcionári so stanoveným počtom akcií oprávnení požiadať predstavenstvo o zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia a v prípade, že im predstavenstvo nevyhoví, požiadať súd o poverenie na jeho zvolanie. Takýto návrh je oprávnený, len ak predstavenstvo si nesplní uvedenú

povinnosť (nezvolá požadované mimoriadne valné zhromaždenie) a musí sa týkať toho mimoriadneho valného zhromaždenia, ktoré v rozpore so zákonom nebolo zvolané predstavenstvom. Súd ich totiž nepoveruje na zvolanie ľubovoľného mimoriadneho valného zhromaždenia, ale len na zvolanie tohto, ktoré bolo zmarené. Preto by mal byť návrh dostatočne individualizovaný a určovať, o poverenie na zvolanie ktorého konkrétneho mimoriadneho valného zhromaždenia žiadajú. Mimoriadne valné zhromaždenie pritom, okrem miesta a času konania, individualizuje najmä okruh záležitostí, ktoré sa na ňom majú prerokovať, t. j. navrhovaný program rokovania, ktorý je v zmysle § 184 ods. 4 Obchodného zákonníka aj súčasťou pozvánky alebo oznámenia o konaní valného zhromaždenia.

V konkrétnom prípade podľa predložených zmenových výpisov z účtov majiteľov cenných papierov boli žalobcovia ako akcionári žalovaného 2/ s potrebným počtom akcií skutočne oprávnení požiadať o zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia na prerokovanie navrhovaných záležitostí a pre neplnenie povinností predstavenstva domáhať sa na súde poverenia na jeho zvolanie. Predložený návrh však nebol oprávnený, požadované poverenie na zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia je totiž neurčitý a bez stanovenia programu jeho rokovania prekračuje rámec oprávnenia podľa ust. § 181 Obchodného zákonníka, keď by v požadovanom znení žalobcov oprávňovalo na zvolanie akéhokoľvek mimoriadneho valného zhromaždenia a nielen toho, ktoré nebolo zvolané predstavenstvom. Pre takéto poverenie niet právneho dôvodu a jeho vydaním by súd žalobcom priznal viac práv, než im ustanovuje zákon. Keďže súd je návrhom účastníkov viazaný, nemôže ho meniť ani doplniť, pričom z predloženého návrhu nie je zrejmé, aké konkrétne záležitosti majú byť predmetom mimoriadneho valného zhromaždenia, o poverenie na zvolanie ktorého žalobcovia žiadajú. Preto súd prvého stupňa žalobu zamietol, nakoľko nebolo možné takto formulovanému návrhu vyhovieť.

Pretože právny zástupca žalovaných trov nežiadal, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol tak, že ich nepriznal.

Na odvolanie žalobcov 1/ až 3/ odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok prvostupňového súdu potvrdil a žalovaným náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Z odôvodnenia vyplýva, že žalobcovia v odvolaní tvrdili, že súd prvého stupňa nesprávne zistil skutkový stav, a preto rozhodol v rozpore so zákonom. Trvali na tom, že v žiadosti

o zvolanie mimoriadneho zhromaždenia bol presne a špecificky uvedený program mimoriadneho valného zhromaždenia. Žalobkyňa 2/ odvolanie zdôvodnila iba tým, že nemôže kvalifikovane spracovať odvolanie, v čom rozhodnutie súdu prvého stupňa je ničotné, resp. nesprávny postup súdu pri právnom posúdení veci, pretože doposiaľ zo strany súdu jej neboli dodané kópie požadovaných dokladov. Odvolací súd k odvolacím dôvodom žalobcov a k dôvodom rozsudku súdu prvého stupňa dopĺňa, že žiadosť menšinových akcionárov o zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia musí obsahovať, okrem dôvodov jeho zvolania, aj určenie záležitostí, ktoré majú byť predmetom rokovania valného zhromaždenia. Odvolací súd zistil, že v žiadosti o zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia zo dňa 23. februára 2005 žalobcovia navrhli zaradiť do programu jeho rokovania 30 bodov, tieto body programu ako určenie záležitostí na prejednanie však v návrhu na začatie súdneho konania zo dňa 22. marca 2005 už neuvádzajú, ani nekonkretizujú. Povinnosť uviesť body programu priamo do návrhu na začatie konania žalobcom vyplýva z ust. § 181 ods. 3 veta prvá Obchodného zákonníka. Teda pre absenciu náležitostí petitu návrhu na začatie konania o návrhu o poverenie na zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia v naznačenom smere vecne správne rozhodol súd prvého stupňa, keď návrh žalobcov zamietol, a to vo vzťahu k žalovanému 2/. Taktiež vo vzťahu k žalovanému 1/ súd prvého stupňa vecne správne rozhodol, keďže pasívne legitimovaným žalovaný ohľadom návrhu o poverenie na zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia môže byť iba akciová spoločnosť, ktorej akcionár alebo akcionári majú akcie. Zákon v žiadnom prípade nepripúšťa, aby pasívne legitimovaným podľa ust. § 181 ods. 3 Obchodného zákonníka bol predseda predstavenstva akciovej spoločnosti. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny.

Proti tomuto rozhodnutiu podali dovolanie žalobcovia 1/ až 3/. Navrhli, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania zakladajú na ust. § 237 písm. b/ O. s. p. Rozsudok odvolacieho súdu napádajú v celom rozsahu. Domnievajú sa, že rozsudok odvolacieho súdu je zmätočný a hrubo porušujúci procesné predpisy. Právny zástupca žalobcu písomným podaním zo dňa 12. októbra 2005 navrhol upresniť označenie žalovaného a akceptovať ho v znení A., a. s. S.. Súd neakceptoval toto podanie a posúdil ho v rozpore so zákonom ako rozšírenie počtu účastníkov na strane žalovaného. Predstavenstvo A., a. s. S., si nesplnilo povinnosť – zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia, preto minoritní akcionári podali návrh na súd v súlade

s ust. § 181 ods. 3 Obchodného zákonníka. Tvrdia, že žalobcovia individualizovali okruh záležitostí, ktoré sa na ňom majú prerokovať, t. j. predložili program rokovania. Súd konštatoval, že požadované poverenie na zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia je neurčité, bez stanovenia programu jeho rokovania. Ďalej uvádzajú, že zákon nevymedzuje dôvody, pre ktoré sa môže alebo naopak nemôže mimoriadne valné zhromaždenie iniciovať. Takáto úvaha súdu nemôže byť správna a zákonu zodpovedajúca už len z tohto dôvodu, že navrhovateľom boli odňaté základné akcionárske práva vyplývajúce zo zákona. Uvedený nedostatok v posúdení rozsahu prieskumnosti odvolacieho súdu je podľa žalobcov anomáliou. Odvolací súd sa ani nepokúsil o vymedzenie rozsahu, v ktorom by napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa preskúmaval k odňatiu základných akcionárskych práv minoritných akcionárov. Dodáva, že odvolací súd prehliadol, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal s upresnením, označením odporcu tak, ako navrhol právny zástupca žalobcov, a tiež svojim rozhodnutím odňal žalobcom – minoritným akcionárom základné akcionárske práva.

K dovolaniu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že žalobcovia nijako neuvádzajú, v čom vidia porušenie jednotlivých zákonných ustanovení. Je tohto názoru, že v priebehu konania nedošlo ku takým skutočnostiam, ktorým by došlo k naplneniu ust. § 237 písm. b/ O. s. p. Súd pri pribratí ďalšieho účastníka do konania postupoval v súlade so zákonom. V danom prípade nedošlo k naplneniu skutočností, ktoré by pripúšťali preskúmanie rozhodnutia odvolacieho súdu v dovolacom konaní, a to vôbec, nielen vo vzťahu k ust. § 237 písm. b/ O. s. p. Navrhol, aby súd dovolanie žalobcov odmietol ako neprípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podľa ust. § 237 O. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Podľa ust. § 242 O. s. p., dovolací súd preskúma rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu, v ktorom bol jeho výrok napadnutý. Ak nejde o vady uvedené v § 237, neprihliada na vady konania, ktoré neboli uplatnené v dovolaní, ibaže tieto vady mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Prípustnosť dovolania pri uplatnení dovolacích dôvodov taxatívne uvedených v ust. § 237 však nenastáva len tvrdením dovolateľa, že napadnuté rozhodnutie je postihnuté niektorou z týchto väd, ale zavŕši sa až vtedy, keď dovolací súd zistí, že rozhodnutie takouto vadou objektívne trpí. Dovolací súd nevzhliadol vady podľa ust. § 237 v konaní odvolacieho súdu. Ak dovolací súd zistí, že rozhodnutie nie je niektorou z uvedených väd postihnuté, dovolanie odmietne, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

Dovolateľ uvádza prípustnosť dovolania podľa ust. § 237 písm. b/ O. s. p., ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania. Podmienkou toho, aby niekto mohol byť účastníkom občianskeho súdneho konania je, že musí byť na to spôsobilý. Spôsobilosťou byť účastníkom konania sa rozumie spôsobilosť subjektov mať procesné práva a povinnosti, ktoré procesné právo priznáva účastníkom konania. Ide teda o procesnú subjektivitu, ktorú upravuje ust. § 19 O. s. p. tak, že ju má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti, inak ten, komu ju zákon priznáva. Žalovaný 1/ ako fyzická osoba a žalovaný 2/ ako právnická osoba, ktorí sú označení v žalobe, právne existujú a majú procesnú spôsobilosť v zmysle § 19 O. s. p. Od procesnej spôsobilosti treba odlišovať vecnú legitimáciu, a to aktívnu na strane žalujúcej a pasívnu na strane žalovanej, ktorá predstavuje

hmotnoprávny vzťah účastníka konania k prejednávanej veci a má ju iba ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje.

Po zistení, že v prejednávanej veci nie je daný dôvod zakladajúci v zmysle uvedeného ustanovenia prípustnosť dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, skúmal odvolací súd, či sú splnené zákonné podmienky stanovené Občianskym súdnym poriadkom osobitne pre prípad, že dovolanie smeruje proti rozsudku.

Pokiaľ odvolací súd rozhodol rozsudkom, je dovolanie proti nemu prípustné, ak je napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O. s. p.). Predpokladom prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia je taká zmena rozsudku súdu prvého stupňa rozsudkom odvolacieho súdu, pri ktorej z porovnania obsahu rozhodnutí súdov oboch stupňov je zrejmé, že práva a povinnosti účastníkov konania boli nimi odlišne konštituované alebo deklarované. Rozhodujúcim preto nie je formálne hľadisko, teda to, ako odvolací súd napríklad z hľadiska slovného vyjadrenia označil, zostavil a zoštylizoval výrok svojho rozhodnutia, ale vecné (obsahové) hľadisko, teda to, či odvolací súd svojím rozsudkom niečo vecne zmenil na tom, čo pred ním deklaroval alebo konštituoval súd prvého stupňa. Z hľadiska prípustnosti dovolania možno za zmenu rozsudku súdu prvého stupňa odvolacím súdom považovať len také rozhodnutie, ktorým odvolací súd vecne zmeňuje rozhodnutie súdu prvého stupňa a nahrádza ho svojím iným rozhodnutím vo veci samej. V porovnaní s rozhodnutím súdu prvého stupňa musí ísť o iné, rozdielne rozhodnutie vo veci samej.

V zmysle ustanovenia § 238 ods. 3 O. s. p., dovolanie možno podať proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu vtedy, ak odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu. Pretože odvolací súd prípustnosť dovolania svojím výrokom nezaložil, je nepochybné, že o tento prípad v prejednávanej veci nejde.

Keďže v prejednávanej veci nemožno prípustnosť podaného dovolania vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, odmietol ho Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 243b ods. 4 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

So zreteľom na právnu úpravu dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. Keďže žalovaným trovy v odvolacom konaní nevznikli, neboli im priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. augusta 2008

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M. B.